

bus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dicte Provincie Calabriae, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolice potestatis plenitudine prefati Monasterii Sancte Marie de Sagittario a dicta Provincia Calabriae separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provincie Tuscie prefatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro predecesore, sicut pramittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri predecessoris literas predictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuumus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsamque Monasterium Sancte Marie de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensae Conventualis supradicte Provincie Calabriae restituimus, ac pro ut ante predictas Alexandri Predecessoris literas erat, eidem Provincie Calabriae denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per prefatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, que presentium literarum dispositioni, ac huic reuioni non aduerantur.

Revocatio unionis prae-dictae, & restitutio ejusdem Monasterii, praesentium sine Provincie Calabriae.

Clausula.

§.5. Decernentes eandem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari, neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliunde quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque praesentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriae.

§.6. Non obstantibus praefatis Alexandri Predecessoris literis, aliisque praemissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quaesito, aliisque nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus: necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis

quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provincie praefatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda. aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub anulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiae Sedis in Cath. drakm Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedrali, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili Divinae Providentiae arcano super specula militantis Ecclesiae, meritis licet imparibus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Coelis in omnes Agri Domini partes oculos nostrae mentis vigiliis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, praesertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & praerogativa specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariae semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse latentur, in his sollicitudinibus nostrae partes favorabiliter interponimus, operumque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

§.1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta

Laudes Civitatis, & Ecclesiae Lucanae.

sta Civitas Lucana, quae in amoeno, & fertili solo Etruriae sita, nobilium aequae, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytae etiam Comitissae Mathildis de Romana Ecclesia egregie merita origine clara, Moenium praesidio munitissima, Aedificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria praedicta Reipublicae, ac strenue defensionis libertatis dignitate illustris existit, quaeque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quae semen Evangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transmissum in sinu suo alacriter, promteque exceptit, ac fideliter, tot revolventibus Saeculis, benediciente Domino conservavit, illiusque Ecclesiae Cathedralis a. fel. rec. Alexandro Papa II. Praedecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicae Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonensi consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, praclaris etiam Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis decorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitanis, sed tantum eidem Sedi Apostolicae a primava ipsius Ecclesiae Lucanae institutione immediate subiectus reperitur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potestatur insigniis pro Divini Cultus, & Catholicae Religionis augmento, majorique decore, & praeminentia in Archiepiscopalem erigi meretur.

§.2. Nos, quorum umilitatem Altissimus per ineffabilem Divinae suae Bonitatis abundantiam ad Apostolicae Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa sollicitè intendamus, per quae nostrae provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis praesertim Civitatibus, quae frequenti nobilium Personarum interventu, & praesentia decorantur, gloriae, & ornamento consulitur, attentis d. Civitatis Lucanae antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxae Fidei assiduo cultu; praecipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicae Lucanae Dilectorum filiorum Consalonieri, & Optimum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiae Lucanae praedictarum decori, & dignitati in praemissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium tantum consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicae Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam praefatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimae Virginis Mariae, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicae exaltationem, & totius militantis Ecclesiae gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Praesidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pal-

Preces Civitatis praedictae, pro hujusmodi erectione.

Erectio praefata.

lii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalis, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & praerogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus praefatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dicte Ecclesiae Lucanae Praesules, qui Sedi Apostolicae ab ipsa institutione immediate subiecti jamdudum potiri consueverunt, ad praesens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & praerogativis hujusmodi, & citra illum illorum praesudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiae Lucanae Praefate Praesules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi caetera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Dioecibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus: Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de eius Ecclesia Lucana praedicta de novo faciendi provisione, seu praesertione in Archiepiscopum Lucanum praesertus esse intelligatur. Praeterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quaecumque quae de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore praesentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Clausula Derogatoriae.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon praefatae Ecclesiae Lucanae, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiae, illiusque Praesulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica Potestatis Plenitudine praefata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro-

tio & scheda jurejurando firmata inferi & redigi debeat in acta ejusdem Secretarii eo prorpius modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennae. Hac extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat post praesentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero fragmenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennae cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hac supradicto ejusdem Locumtenentis stipendio computetur.

Declarantur nonnulla si Locumtenens praedictus de finiente Ravennate, extraneus eligatur.

§.7. Cum nostram hanc dispositionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejusdem Civitatis, & Provinciae Romandiolae cessuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejusdem Civitatis, & Provinciae deesset promovendus ad munus nostrum Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta mensura percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciae Romandiolae olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium feutorum quinquaginta mensuorum in beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennae aut in Romandiolae natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubriorum tritici in beneficium Civitatis Ravennae vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi speciatim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciae pro ordinario Juce ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaut reliquae Civitates, & Provinciae ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolae repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Juce extraneus suum munus jam absolvisse censetur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obcaute vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

§.8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & praecipuis doctrinae, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra aetatem praestans, eidemque Collegio Ravennae adnumeratus, quique in Curis Forensibus hujus almae Urbis nostrae septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Emiliae, seu Romandiolae cum omnibus praemissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & ceteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictae Sedis Apostolicae auctoritate tenore praesentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennae, inque tota Legatione Emiliae, & Romandiolae.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas creatus Locumtenens ejusdem Legationis.

§.9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negotiorum Civitatis Ravennae ante hac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negotia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Decernitur, ut agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennae ad decennium eligatur.

§.10. In publico, & generali Coetu Consiliariorum Civitatis Ravennae omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quae pluralitate suffragiorum, unum ex concurrentibus eligat, cui literae patentes pro munere agentis negotia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptae tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque praetextu ad Tribunaalia recurrendi. Hujusmodi agens negotia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennae solvendum percipiens, non tamen, si iustus ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quae cause examini, & cognitioni coetus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem praefixum, vel alias quomodocumque vacaverit coetus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostrae Consistorialis Aulae Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, de novo eligatur.

Modus eligendi eundem Agentem praedictum.

§.11. Demum cupientes, ut haec nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio

Cautela, & clausula.

proprio, & ex certa nostra scientia cum cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsitan omittarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmitate subsistentia, quacumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem praesentes nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controverfiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas praesumi, & ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illae emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Siquae & non alias ab omnibus censeferi, & ita per quocumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam praedictae Camerae Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac praedictae Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, distaeque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis altere iudicandi, & definiendi facultate judicari, & definiendi debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoria.

§.12. Non obstantibus nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, ac felicitis recordationis Pii Papae IV. de registrandis in Camera praedicta gratis, interesse Camerae ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Camerae praedictae, & Annuae nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Camerae, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annuae praedictae, illiusque Praefecto, aliisque Ministris, necnon Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate praedictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam degogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus

etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae Millefimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

CXLIX.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrificianda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanae, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Iesu Civitatis Mexicanae in Indiis.

Die 22. Sept. 1726. An. 3.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiae concessae fuerunt, & Patribus Societatis nonnulla facultates factae Consl. ed. 1690 Mar. 30. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

De versis Christianis praesentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem caelestibus Ecclesiae Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, et singulis utriusque sexus Christianis ad Capellam B. M. V. Lauretanae sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Iesu Civitatis Mexicanae, in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, praedictam Capellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Hispaniarum Regis

Concessio praed. Indulgentiae.

§.2. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Fides habenda transumptis

Da.

sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio penalit.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLVIII.

Dat. 18. Sept. 1726. Aug.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennae praesertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiolae; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P.1. creatum fuit Collegium Theologorum in Civitate Caesariensi, & Const. ed. 1726. Febr. 5. P.2. Statuuntur nonnulla pro recta iustitia in alma Urbe administratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Divina providentia, quae nos regimini Sanctae Romanae Ecclesiae praefecit, voluit etiam ut cura civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, praesiceretur.

Ravennatum Civitatis laudes.

§.1. Quare oculos Pastoralis nostrae sollicitudinis ad primariam, & huic Sanctae Apostolicae Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatum convertentes, quae doctrinam Evangelicae veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quaeque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiae provinciae, iustum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiae benevolentiae significationibus eam honestandi, ut quemadmodum pie recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias peritignas Civitates Beati Petri eximias, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatum Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis ab hinc saeculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Haec cogitatio, quae animo nostro, erga populos nobis subiectos summe benevolo, per quam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicae auctoritatis, eidem Civitati Ravennatum, atque ejus Populo, & Civibus universis pri-

vilegia, & gratias mox recensendas concederemus.

§.2. Quum liberalibus disciplinis, & praesertim jurisprudentiae studiis populorum concordia, & fortunae innitantur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessariae doctrinae fundamenta in Sanctae Romanae Ecclesiae subiectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universitatem Ravennae olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, praerogativis, legibus, & statutis, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quae omnia nostrae Apostolicae auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Praeterea, quia honos alit artes, & premium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatum ab hac die, qua haec nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticae facultatis praestantia probatos, praesertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arcibus ad praeclearum agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

Collegii Jurisconsultorum Ravennae privilegia confirmantur, & ampliantur.

§.3. Et si munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciae Flaminiae, seu Romandiolae, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Praetore, & Governatore Civitatis Ravennae, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Legatos, Praesides, & Rectores ejusdem provinciae pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiae consultis hactenus traditum fuerit: Nihilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatum, qui jurisprudentiae studium expleverit, in qua curis hujus almae urbis nostrae, vel saltem Bononiae per septennium se in Forensi jurisprudentiae exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis provinciae Romandiolae, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatum reperiretur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolae evehatur, in Collegio, & Universitate praemissa jurisconsultorum Ravennatum probatus, & laurea jurisprudentiae ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiae in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almae Urbis, vel Bononiae per septennium se laudabiliter exercuerit.

Locumtenentis Civilis, & generalis Legationis Romandiolae munus reservatur, nisi ex jurisconsultis Ravennatis ad decennium conferendum.

§.4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & provinciae Romandiolae, a nobis, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui

Prescribere quid praedictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali coetu Consiliariorum Civitatis Ravennatum, assistente corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem coetus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione praeculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & praesentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summae, interque cujuscumque conditionis personas cum praedictis iudiciis ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetudinem hactenus observatam, utque in iudiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu, & figura iudicii, tantummodo inspesta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitas, & vertentes inter ejusdem Civitatis, & Locorum provinciae incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennae, coram Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Legatis, Praesidentibus, vel Provinciae Receptoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis interstit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenenti civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Ejusdem facultates reconstentur.

Varis privilegii idem de coatur.

§.5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennae, ejusdemque futuri Successores fruantur usu, & habitatione in Edibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis possit, & debeat pallium induere nigrum, quod nostrae aulae consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Governatori ejusdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut praedictus Locumtenens tanquam civis natus, & originarius Civitatis Ravennae sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & coetibus generalibus ejusdem Civitatis Ravennae sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemptionis a repesaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuunt; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro iudice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & iudice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis iudex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem hujusmodi ex-

ceptionis, & causae tantummodo spectet ad Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Legatos, Praesidentes, vel Rectores provinciae Romandiolae, itaut non probata ulla ex iisdem causis, iudex Locumtenens sub poena nullitatis iudicii rejici non possit: atque haec voluntas nostra quod ad exercitium muneris ejusdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctae Romanae Ecclesiae Tituli Sancti Hieronymi Illtyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, provinciae Romandiolae Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis Vacaturo, suum effectum, & executionem obtineat.

§.6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sustentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejusdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eadem propinae, sportulae, aliosque proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneris; propterea eidem nostrae Civitati Ravennatum concedimus, ut in posterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quae *rubbina* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctae Romanae Ecclesiae per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat praeter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per praesentes literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniae summa, ex eadem trium millium rubriorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennae beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personae, quibuscumque privilegii honestate, hujusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejusmodi trium millium rubriorum tritici, singulis annis faciendae, per acta unius ex Secretariis Camerae nostrae Apostolicae expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariae, seu Secretariae Civitatis Ravennatum cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quantum tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda supererit. Ne communitas Civitatis Ravennae nostris gratis, & beneficiumquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quaecumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, qui in re ceterorum quorumcumque, etiam Camerae nostrae minorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubriorum tritici subscribat, onusque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestationem, & schedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione summae ejusdem tritici ad unum ex Secretariis nostrae Camerae Apostolicae Romae transmittendi: quae attestatio

Eidem stipendii quinquaginta scutorum singulis mensibus praeter sportulas ordinarias assignantur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Pontificali die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CL.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

Erigitur Hospitale pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri assignantur; privilegia, & indulgentia conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla Statuta fuerunt pro recta regimine Hospitalium Civitatis Casena.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Præcedit cura exhibenda pauperibus, morbis laborantibus.

Bonus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimendis, purisque, & liberis ad celestia pascua adducendis, salutarem præciosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ sollicitudinem assidue excitat, ut ad eam vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitates, oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensam eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscat misericordiam, & deinde mundata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Summus Pontifex piis voluntatibus operis sui libenter fovet.

§. 1. Quapropter piis Christianis desideris, quæ huic nostræ consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, fortianur effectus, operam, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinati operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscamus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Perfusa Urbis Hospitalibus nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus excipiendis repetitur.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nococomia, seu Hospitalia, aliæque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam, decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dicte Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliæque humanas calamitates, Christianis liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum, adhuc Hospitale pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu pruriginis in capite, respectivè, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias sel. record. Alexander Papa VII.

Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in viis publicis languere, omnique humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eisque in Hospitalibus præfatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsim, ac separatim a cubilibus aliorum Egrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie, tinea, seu pruriginis laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retinerentur; nihilominus hæc Alexandri Prædecessoris, tametsi saluberrima dispositio debite executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Egrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus inservientes eorundem morborum contagione foedarent, rectores, & administratores ipsorum Hospitalium receptione hucusque avertit, & deterret; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Prædecessore præscripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicus, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eisque deficere, & quod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visis sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suoque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme statui nostræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali subiectio passim serpat, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spiritali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris Hospitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfata non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinna, seu Montis Marii etiam nuncupate, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosis dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu pruriginis affecti nusquam inibi etiam nunc respiciuntur; immo ob reddituum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi eventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus vero temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac præsertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius sævire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu pruriginis laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puella, & mulieres, quæ tametsi miserimæ, in eodem Hospitali nunquam recipiuntur.

S. 4. Si

Hospitale S. Lazari unitum Archihospitali S. Spiritus in Saxia, curandis leprosis tantum constructum.

Privata Domus a tribus annis Translyberin, curandis ejusmodi morbis aperiata.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inspirante honorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilios Lamius Presbyter Sabienis, seu alterius Civitatis, vel Diocesis, Prior Sanctæ Galle vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprimere callet, in privata domo, quam ipse in regione Translyberin juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, elemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christianis delibus collatarum subsidii, duobus, & amplius ab hinc annis multos hujusmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam postquam ad summum Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritalia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles personas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicæ Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac etate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiassent.

Ædificium novum Translyberin pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

§. 5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paternæ charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensis promovere non desistit, pastoralis officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitricem, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua lepra, scabie, tinea, seu pruriginis, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eisque ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrantur, ac non minus corporum, quam animarum suarum saluti consulatur, in eumque sinem locum, eidem domui vicinum intra duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sextum nuncupatos, situm in præfata regione Translyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus, ac multis

coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesiâ, quæ viros a mulieribus separet, magna expensâ a fundamentis erexit, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprimè instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam præfatarum miserabilium personarum usui inserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensâ fere septuaginta mille scutorum monetæ Romanæ absolutum una cum illius Ecclesiæ, mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemnè ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beate Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Pii locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publice venerationi exposuimus Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu pruriginis in capite, seu quæ caput obfideant, laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesiâ, Sacristiâ, Coemeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Suppellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituiamus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii, quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusi semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitali transfusimus, & in illud translati reperiuntur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis; ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorundem virotum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virotum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem, & octo cubilia pro earum decem, & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisiani nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque

Stabilia pro singulis Virotum, & feminarum morbis hujusmodi assignantur.

T pro

pro earum aliis quinque leprosis, ac in eorumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque puriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitali per Nos, ut praefertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas praefatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulae mulieres morbis praefatis, respective, affecti, & affecta incumbentes debita experiantur in suos respective morbos curam.

Hereditas Lancisiana, pro Hospitali femininarum construendo, hujus novo Hospitali ad noscitur.

§.7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut praefertur, erecto, tunc erigendo, hereditatem cum omnibus suis juri-bus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, pia memoriae Clementis PP. XI. praedecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, haeredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitali aliud Hospitali pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quae morbo acuto hujusmodi adeo debilitate forent, ut ad Hospitali Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vite discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die vi. Octobris Anno MDCCXXIV Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate praefata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariae voluntati ad praemissorum effectum oportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inharentes, volumus, ut in praedicto novo Hospitali Sanctae Mariae, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut praemittitur, erecto, praeter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut praefertur, assignatos, supra dictos, inibi retineri debeant alii quinque Lecti pro Mulieribus in supra dictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallca, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo praesente, ut vite periculum adirent, si illas ad dictum Hospitali apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus aegrotis de Urbe praefata destinatum transferri contingeret, juxta ipsius Joannis Mariae dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nulla aliae Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a praefato Joanne Maria praescriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Viis hujusmodi incolentibus, ille dumtaxat morbo acuto correpta, ac memorato vite periculo, si ad Hospitali apud Sanctum Joannem in Laterano adportarentur, exposita recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore

existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vite suae discrimine ad supra dictum Hospitali Sancti Joannis in Laterano trauci nequeat, vel si Prior praedictus infirmam in tali statu, ac imminente periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariae voluntas ex parte saltem adimpleretur.

§.8. Ut autem Hospitali per Nos, ut praefertur, erectum, hujusmodi in pacis amenitate, & charitatis fecunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Oeconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictae Urbis, in quibus personae miserabiles morbis praefatis, respective, affecta inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctae obedientiae, ac sub poenis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contraditores infligendis, districte praecipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles praefatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut praefertur, adentes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis praefatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut praefertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio praetextu ab eis rejicere, neque ad Hospitali per Nos, ut praefertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut praefertur, erecti hujusmodi Priore pro tempore existente praefato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu praesumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque piis praefatis donec, & quousque locus praefatus eis aut earum alicui, ut praefertur, factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personaeque ipsas Urbem praefatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novo Hospitali ex ceteris Urbis Hospitalibus adveheantur.

§.9. Ipsam autem Emiliam Lamium Presbyterum in praedicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per praesentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de praesenti inhabitat, investa, nempe enarratis morbis affectas doctrinae Christianae rudimenta edocendi, & ad vigilandi, ut sanctissima Eucharistia, & Poenitentiae Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi ferventur, & exacte custodiantur, utque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitali ad suam curationem procurandam recurrant, tametsi in Hospitali, & lectis praefatis non decumbant,

Emilia Lamium Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

cumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyemem tempore tedium atque ligna in loco novo Hospitali parantur.

§.10. Et quia dictis morbis laborantes brumali praesertim tempore ob leviores algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui praerumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum queritando defessi sunt subditi, ac gelido caelo miseris, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostrae dextera extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitali praedictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis, quae in dicto Hospitali ob praecipua ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noxam transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad aeternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exercentur.

Deo eidem novo Hospitali assignatur pro ejus sustentatione.

§.11. Ad haec cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, aegrotumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei interventium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbendum supportatione, praeter & ultra hereditatem supra dicti Joannis Mariae Lancisii ei, sicut praemittitur, a nobis applicatam, infra scripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Seneschallatus nuncupatum, seu custodiae Cancellariae Nostrae Apostolicae, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terrae Guadagnoli Tiburtinae diocesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Praedecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiae Portae Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatae, de Urbe praedicta per obitum quondam Juliani Capranice, ultimi, dum viveret, ipsius Portae custodiae, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquae perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe praefata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctae Mariae de Monticelsi dictae Urbis alias erectae, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filijs presbyteris secularibus Congregationis doctrinae Christianae applicationis, novissimae seotarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur Monte verde extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum secularis, & insignis Collegiatae sanctae Mariae Transiberim de eadem Urbe,

sicuti etiam triginta loca montium Camerae Nostrae Apostolicae non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis. Injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primae, secundae, & tertiae erectionis, quae ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos praemissorum firmissimae validitati providere, majusque robur, & plenioris efficaciam eis adungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulae motus proprii, literarum & scripturarum praefatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam specialia ac individua expressione digna, praesentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum inferitis habentes, hereditatis, officiorum, duarum unciarum aquae, vineae, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessione ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut praefertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconculse servari praecipimus, eisque inviolabilis & perpetuae firmitatis robur adiungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quatumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum praescripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quolibet defectus, si qui in praemissis quovis modo intervenierint, seu intervenisse dici, censei, intelligi, vel praetendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanimus.

Annus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§.12. Quoniam vero idem Hospitali ex primo, dicto Seneschallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu praefatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetae ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex elemosynis, quae ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam praedictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi praecipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut praefertur, vacaverit, adeo statim, secuta illius vacatione, Dataria praefata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta immunis ac libera sit, & esse censetur, nec ulterius eam pecuniarum summa am ipsi Hospitali pendere teneatur.

§.13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali praedicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reamptis suis veteribus vestibus in praesentibus, depositisque morbos misere recidant, usque denuo

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia assignantur.